

Kaislikossa

Säv. Hannu Takala
San. Risto Rantanen

Rantakaislikon vain pieni sola katkaisee,
siinä kelluu pitkä mökkilaituri.
Kesätuuli sitä lämpöisesti hivelee
saaden kaislikosta suojan,
aikaansaannoksena luojan
lojuu laiturilla muuan saituri.

Rantakaislikossa joutomies tuo makoilee,
nauttii olostansa hymy huulessa.
Päivän kehrä kaisloja ja miestä hyväilee.
Nokikana takaa ruo'on
tutkii mikä kumma tuo on?
Kaislameri kumartele tuulessa.

Paarma puree korvasta,
ahven näykkii varvasta.
Rantakäärme tuolla lumpeen takaa tirkistää.
On kuin eläintarhasta,
mut ei se mua karvasta.
Tiedän sen, oon osa rannan elämää.

Rantakaislikossa mies tuo päältä ponttoonin
ylös vääntäytyy ja järveen kierähtää.
Mursun lailla polskii kehon muoto kelluvin.
Vesikirput hukkuu alle,
korennot jää loitommalle.
Näin se päivä kaislikossa vierähtää.

Uikun kanssa räpiköin,
muotoseikat laiminlöin.
Ahvenet ja paarmat lounaakseni söin.

Paarma puree korvasta,
ahven näykkii varvasta.
Rantakäärme tuolla lumpeen takaa tirkistää.
On kuin eläintarhasta,
mut ei se mua karvasta.
Tiedän sen, oon osa rannan elämää.

Lammikossain räpiköin,
Tuskin pois mä ikävöin.
Rantakaislikossa pörrään päivin öin.

Paarma puree korvasta,
ahven näykkii varvasta.
Rantakäärme tuolla lumpeen takaa tirkistää.
On kuin eläintarhasta,
mut ei se mua karvasta.
Tiedän sen, oon osa rannan elämää.

Must' on tullut osa rannan elämää.